

אחד הקוראים התלונן בפני —
 „מרווך הפך בזמן האחרון לבמה מר-
 כנית לסנוכים למיניהם החושבים כי
 במח עט אחד אפשר לקבל על מגש
 של כסף נערות חמודות, עליות
 אוהבות לרקוד וכו'". הוא מלא חר
 מה על צעירים מתברכים אלה —
 דבר שלא הפריע בעוד להגיש אף
 הוא מודעה.

**דחוש הומור, ריקודים
 מזלזלים**

(910/468) היא נערה בת 18, בעלת
 מרץ, טרם ללימודיה בנימוסיה בשעות
 הבוקר. היא עובדת מספר שעות אחה"צ
 במקורות. את רדיעותיה בספרות, אמנות
 ופוליטיקה, היא מוכנה לחלק עם צעיר
 בני 21-25 נבונה, נחמד, בעל חוש הור
 מור, ויחד עם זאת רציני, אולם רצי-
 נותו איננה צריכה להפריע בעדו מריקוד
 רים סלזניים.

**חמודה או לא — העיקר
 פיזיים**

„מה קרה? האמנם משתפשות רגלי
 בנות המין היפה עד כדי כך שאינן יכיר
 לות ללכת בערותן?" שואג מעל גבי
 הנייר צעיר בן 20 ממרמק (910/467).
 „כאם כך הריני מוכן להתקין פרסות לכל
 אחת ואחת מהן בחבור השוה לכל נפש...
 אני הניני טייל מושבע בן 20 ומעוניין
 להתכתב עם בנות המין השני שהתיה
 בני 18-16.5, בתשייה מענינת ואוהבת
 לטייל. היא יכולה להיות חמודה או מי
 כוערת, כרצונה — העיקר שתאבה טיר
 לים”.

צעירים, נאים ותל-אביביים

שתי תל-אביביות צעירות בנות 17.5
 (910/468) הניעו לירי החלטה שכל הדי
 חברים הישנים נמאסו עליהן והן רוצות
 להתחיל להכיר חרשים, שהתיה תלמידות
 ומוכנות לכתוב את חיצוניתיהן בשני
 צעירים תל-אביביים נאים ובני 22-20.

נסיכה משוגעת

הצעיר שאני מציגה בזה (910/469)
 הוא בעל נשמה פיזית, מקוה להכיר
 באמצעות מדורי את מה שהוא מכנה
 „נסיכה חלומותית”, כלומר: נאה, תמי
 רה, מלאה רגש ומשוגעת לאמנות הדי
 כמה.

לא בשביל הרפתקנים

צעירה הקרבה הולכת לני 22
 (910/470) והעומדת בקרוב מאד לנסוע
 חוצה לארץ לתפוסה קצרה ביותר, מס
 פרט לה שכל מכריה וקרוביה מעריצים
 אותה, הם כל כך חוריים ואומרים שהיא
 נחמדה וטובה שחיא מתחילה להסיל ספק
 בדבר, פרט לכך היא רואה צורך לציינ
 שהיא בת למשפחה מיוחסת, ויש ברצו
 נה להתכתב עם בחורים רציניים, כלי
 חוש הומור (נס). על הכותב אליה להיות
 מני 24-29 ובעל השכלה נבונה. היא
 אוהבת ספרות ומזיקה קלאסית, מה
 ועבד ג'וא. מעריפה לכלות את זמנה הפנוי
 בכתיבת מסכתים, איכות בולים וטוליים.
 היא מציגת בין השאר שבתורים מר
 חפשי הרפתקות מתכבשים להנעם מלכתוב
 אליה.

**לכחור עצוב, התכתבות
 אמיצה**

(910/471) הוא בחור מלנולי ועדין
 נמש, כפי שהגיבויות ממכתבו. הוא טוען
 שמול רך רודף אחריו לכל מקום, הוא
 בודד, ומקוה בעזרת מכתבי להכיר נצי
 רה נבונה שתעזור לו להחליק מעוממותו.
 רצוי שאותה נערה תהיה אמיצה ולא
 נבוזה ביותר. את עצמו הוא מציג ל
 התכתבות כחלול בשק, רוצה רק לציינ
 שהוא בן 22, אביבים סתוים ויליד
 הארץ ממוצא איטלקי

ולשמנות (כן) תחי תקוה

ניח: — עלי לאכזב אותך, חביבתי,
 אולם משוממה לא יכולתי להשתתף
 בצערתך. את הנך צעיר יפה (לא נותר
 לי אלא להאמין לך) ומצליחה אצל ב
 חורים הכחור האחרון שחשבת להצלחת
 אצלו, החל לנשט עין אל חברך, „הי
 שפנה השקלת 70 קילו” וזה מדוני אותך.
 מה? אותי זה דוקא מתנה. אני מהרהרת
 בכל אותו שמנות שיאזרו אומץ כשי
 תקראנה שורות אלה. אשר לך, מה חשוב
 בעיניך נדעון אחד פחות או יותר! הן
 יש לך הצלחה כה רבה —

**עני כל הפונים אלי ככל
 עניין שתוא, לצרף 600 סרו-
 מה בבולים**

קולנוע

עם חזה כשלה אפשר להרחיק לכת בהולר
 בור, כתב נתון עולם הבידור וואריטי:
 „גיין עלתה, כמו זנוס, מן הרחצה.”

עסקים טובים

בעקבות תניכ עולם הבידור, וואריטי (ראה
 למעלה) שהכריז בכותרת ראשית: „שנת
 1954 היתה שנה טובה כעסקי הבידור”,
 באה הודעת הנהלת חברת האחים ווארנר,
 שלפני פחות משלוש שנים עמדה על סף הת
 מוטטות כתוצאה מעלית הטלביזיה, על עליה
 ברחיחה של לא פחות מ-57%. הרחה הנקי,
 לאחר מסיים הגיע ליותר ממיליון ורבע דור
 לאר. באסיפה הכללית של החברה נבחרו
 מחדש להנהלה שלושה מן האחים המייס
 דים: אלברט, הארי, ג'ק ווארנר.

עליה גדולה חלה גם בהכנסות חברות אחר
 רות. הכריז ראש מטר, דורה שארי, ממיט
 תו בכית החולים, בה הוא מוטל חולה כלילות:

„עליה זו באה עקב השיטות החדשות, ב”
 עיקר הסינמטופ, שליידן נראה מסך הטל”
 ביזיה קטן ועלוב. אולם אין לזלזל גם ב”
 גורם נוסף: הסרטים מכונים עתה לרמת
 השכלה ותרבות גבוהים יותר והצגנורה
 התרפיה והמטופשת נסוגה בפני האמנות.”

בקצרה

ר ס פ ו ט ין, תולדותיו (המצונורת) של
 השארלסן הרוסי. סיר בראסאר.

רופא לעת צרה, קומדיה מטור-
 פת אנגלית על עלומיהם של פרחירטואה.

תמרורים

נולדה, לשמשון וכולוני, 24, מוריך בית”
 ספר שהתפרסם במסע העלילוע כיוצא תימן
 הרוכב על חמור לבן, צופר וצועק „שבת”!
 ולאשתו גאולה, למחרת העלילוע: בת,
 זמירה.

נולד, לצבעי הלונדוני תום הודסון, 48,
 ולאשתו אליזבת: ילדם ה-21.

נישוא, אריה שימוט, 29, חבר קיבוץ
 השומר הצעיר געש ורות מיקארדו, 22.
 רות ורתו המתשרת בארץ של חבר ה”
 פרלמנט הבריטי, איש ביוון יאן מיקארדו, ש”
 הוא גיסו של מזכיר הכנסת משה רוזני,
 שטס לארץ בעצם ימי משבר ביוון במפלגת
 העבודה, כדי להיות נוכח בחופה.

נחוג, יום הולדתו ה-65 של שר החוץ
 הסובייטי חיאסיסלאב מיכאילוביץ מולוטוב,
 שכוכבו נמצא, כנראה, בדעיכה. המברכת
 היחידה ליום הולדתו: ממשלת רומניה.

נחוג, יום הולדתו ה-76 של גאון המטמ
 טיקה והספיקה אלברט אינשטיין, תגובת
 אינשטיין לאמאורע: „הגיגות יום הולדת הן
 ממשל לקרוב יום המיתה, ולכן הן יפות רק
 לילדים”.

נפטר, איש קיבוץ יוראל משה איריון,
 25, מכדורי מסתגנים שעברו את הגלבווע.
 אוריון, שהתגייס לפלמ”ח בגיל 17 היה
 ידוע בסלמה עקב היותו המקלען מסי
 1 של כיתה מס’ 1, מחלקה א, פלוגה א’ של
 הגדוד הראשון של הפלמ”ח.

נפטר, סרי סרי סרי סרי טריבונובה
 ביר ביקרם יוגג בהדור שח בהדור שום שר
 יונג דוה, 49, מלך ניפאל שלמרגלות האוורסט,
 ממחלת לב בציריה, שוייץ. המלך עורר בש
 נה שעברה סערה בארצות-הברית עת עמו
 לבקר בהן בלייית שתי נשותיו גם יחד.

נפטר, סגן-אלוף מאיר ספקטור, איש הדי
 שומר, מארגן המשטרה העברית (יחד עם
 כיום שר משטרה בכור שישירית) בגליל התח
 תון ורוכש נשק מצלית. יותר מאוחר התי
 סרסם ספקטור כמפקח (מטעם ההגנה) על
 משטרת היישובים העבריים, שעמדה תחת
 פיקוד בריטי, צויייה ברובים איטלקיים ו”
 אומנה בנשק ההגנה.

נפטרה, חגיגה טאה סודאני, 120, ביפו.
 חגיגה, שגילה נאמר בין 120 ל-140, נולדה
 כשפחה למשפחת האשמים בתגראו התפרנסה
 ביפו ככובשת, בילתה את שנותיה האחרונ
 נות תחת השגחת משרד הסעד, שהיה מספק
 לה את צריכה העיקריים: סוכר, תה ולב
 ניה.

כנה-מידה להצלחת הבמאי, הרי זה כשרונו
 להפיק מהם משחק משכנע ושובה-לב.
 מבחינה תעמולתית שוה הסרט למדינה
 מיליוני דולארים. מבחינה אמנותית הוא
 חשוב עוד יותר: ישראל עלתה על הבמה
 הקולנועית.

**סרטים
 ללא מתח**

השושנה הכחולה הוא שמש של בית
 קפה בלוס אנגילס וזמר שעל גבי תקליט.
 בגלל הראשון נקראת נערה המעורבת במק”
 רה רצח בערת השושנה, ואלו באמצעות
 התקליט מתבררת זהות הרוצח האמתי.
 נושא זה, הנשמע מענין, אינו כזה על
 בד הקולנועי. באיטיות רבה מגולל במאי
 ותיק פריץ (אם) לאנג את הרפתקאותיה

מפיק ג'ק פדואר (שמאל) והשגריר הבריטי בהצגת „הגבעה”
 אחרי דוקורי הטלביזיה, חושך בעיר העתיקה

של אן בקסטר, שלפונאית בישת-מזל, הסבלת
 רה כי רצתה דון זיואן בעל משקל, סובלת
 יסורי מצפון ופחד מן המשטרה, עד שמ”
 צילה טוראי (בעתון) ריצירד קונטה. במאי
 לאנג מערים פרט על פרט מחייה הפרטיים
 של גבורתי, מזנית לחלוטין את אמנות הדי
 מתיחה.

השושנה הכחולה הוא, איפוא, סרט מתח
 שאינו מותח.

**הוליבור
 כמו זנוס - מן הרחצה**

כאשר החליטה חברת ר. ק. או. לערוך ל”
 צגת בכורה מתחת למים לסרטה **מתחת ל”**
מלים (הנולס ה-908) הטיסה לפלורידה, בה
 נערכה אותה פרמיירה, שש נערות שער,
 בהן אחת שלא היתה כמעט ידועה. כלומר
 עד אותו יום. גיין מנספילד, נערה בהירת
 שער ומלאת גוף עמדה בפני הצלמים, שנג
 חו את כוכב הסרט גיין ראסל עטו עליה,
 בבגדים ביקיני אדום.

כותב עותנאי אמריקאי דונובאן פנדלטי:
 „לאחר הצגת-הבכורה ישבתי בארוחת הערב
 התגיגית לצדה של גיין. היא ספרה לי ש”
 נולדה במדינת פנסילבאניה, נישאה לאיש
 באהיותה בת שש עשרה. היא אם לבת בת
 ארבע ונספרת מבעלה. בשעתו נחשבה ל”
 ילדת פלא, מאחר שהיטיבה למשוך בקשת
 הכנור. בפני המצלמה הופיעה לא אחת,
 זכתה בתואר „נערת צילומי הבוק לשנת
 1952.”

אל הבד הגיעה לאחר שעבדה תחילה כעור
 זרת בלשכתו של רופא בהמות. משם —
 הישר לסרטי מערב סרוע, בין סוסים, בתמי
 קידים של מה בכך.
 עתה צפוי לגיין מנספילד עתיד מזהיר.

**התוכנית
 חתונה**
 גבעה 24 אינה עונה * * *

ישראל

על הצפה
 (ראה עמוד אחרון)
 מצלמות הטלביזיה רישרשו. זרקורים האירו
 את הרחבה, חיממו את הגבירות לבושות
 הפרוה. ממול הצטופף קהל ירושלמי סקרני,
 עקב בסקרנות מחניפה אחרי תנועות גופה
 של זיוה שפיר, לחיצות הזדיים של דיפלור”
 מטיס וקציני-אוו”ם, חיוכיהם של שרים.

המאורע הקולנועי הגדול הראשון של
 ישראל עמד להתחיל. באולם רון הירושלמי
 ישבו זה ליד זה כל מי שיש לו שם בעולם
 האמנות הישראלית. הם היו מוכנים לראות
 עוד „כמעט” קולנועי — מספר נוסף בסידרה
 הארוכה של כשלונות תעמולה סאכארינית
 לוקלת.

בלש אירי וצברית. כעבור שעה וחצי

היה ברור כי נפתחה סידרה חדשה של
 סרטים ישראליים. **הגבעה**, או כפי שנקרא
 הסרט קודם **גבעה 24 אינה עונה**, אולי
 אינו עולה על הממוצע של סרטי בריטיה
 והוליווד, אך גם אינו נופל ממנו.
 הפלא הוא שסרט זה הופק על סמך תסי
 ריט שאינו עולה על היצור המקומי הרגיל.
 הסיפור הוא רגיל למדי: שלושה חיללים
 וחילית נשלחים לתפוס גבעה נטושה ערב
 ההפוגה. בדרך נוכר כל אחד כיצד הגיע
 לענין: אירי נוצרי שהיה בלש פלשתינאי
 התאהב בבת המחתרת; אמריקאי הגיע לארץ
 בסיור מאורג ונשאר ללחום על העיר העתי-
 קה; צבר לחם בנגב ונתקל בגרמני נאצי
 במי הצבא המצרי.

הארבעה נהרגים בפגז. אולם גם במותם
 הם כובשים את הגבעה: נוכחות גופותיהם
 משמשת הוכחה לחוקה ישראלית.

אותיות גדולות וקטנות. מתסרטי
 ממוצע זה הפיק הבמאי הבריטי תורולד
 ודיקניסון סרט שהוא כמה מקומות מצויין —
 ביחוד בקטעים שהוסיף הבמאי עצמו לתסריט,
 כגון פנוי העיר העתיקה עליידי תושביה
 היהודיים אחרי הכניעה, מיסרר הפורצים
 לפני ההתקפה על העיר העתיקה, הורדת
 המעשלים, הכפר הדרוזי.

בידי הבמאי, שלא נתן לשום זיוף הולי-
 בודי לקלקל את האופי הישראלי, מתגלה
 כשחקן מצויין קודם כל אריה לביא, אישיות
 קולנועית משכונת ביותר. לא פחות משכונת
 חיה הררית. שניהם עולים על הכוכבים
 החוצלארציים, שזאגו להופעת שמותיהם כי
 אותיות גדולות בראש הסרט. השחקנים
 המקומיים, חסרי הנסיון, קופחו בזאת.

בתפקידים קטנים יותר עמדו יפה יצחק
 שילה, כמפקד פלוגה, ועזריה רפפורט, בת”
 קיד שאינוראריקלנאה של נאצי הוליבודי.
 תפקיד זה, שהוא מגוחך למדי בתסריט,
 אינו נתון אפשרות רבה למשחק מעולה.
 גם הערבים בסרט * הם קאריקטורות. רק
 האנגלים תוארו בהגינות — והקטע על
 אהבת הבלש והצברית הוא בלי ספק הטוב
 ביותר.

גבעת כפית. אוהבי קפה כסית ימצאו
 בסרט כמעט את כל תושבי המקום. אם ישנו
 שהתיקרי ביניהם שוחק עליידי ראש
 מערכת העולם הזה, שלום כהן.

העולם הזה שלום כהן